

stærke Grunde til at tro, at det vil lykkes de paagældende Afgiftsnydere at gennemføre deres Opfattelse, og skulde det blive Tilfældet, ser jeg virkelig ikke bedre, end at saa er der for Staten og navnlig for den høje Regering fremkommet en ganske overordentlig vanskelig Situation. Der vil opstaa ganske overordentlig store Vanskeligheder overfor alle Ydere, hvem man har stillet i Udsigt, ja lovet, at de skulde faa Lettelser, og som i Stedet for blot faar Skuffelser og Tab. Saa kunde man maaske sige: — jeg har set, at der er kommet en saadan Betragtning frem i det andet Ting —, at det kunde man lade den høje Regering om. Lad os vedtage Løven paa Regeringens Ansvar og saa se, hvordan den klarer det, hvis Domstolene tilsidesætter denne Lov og der kommer disse ganske overordentlig store Vanskeligheder. Men en saadan Betragtning vil jeg ikke kunne være enig i. Der er ikke Tvivl om, at vi Rigsdagsmænd har hver især vort Ansvar for de Love, vi stemmer for, men navnlig forekommer det mig, at dette Ansvar maa komme stærkt frem, naar der er Spørgsmaal om Indgreb i bestaaende Rettigheder, og da navnlig i bestaaende grundlovhjemlede Rettigheder. Og jeg skulde tro, at der netop paa dette Omraade var en særlig Opgave for dette høje Ting. Der er jo blandt vore Statsmænd og Politikere meget delte Meninger om, hvilken Magtfulde der bør tilkomme Landstinget, men selv de, der vil tilmaale Landstinget den ringeste Magt, mener dog, at Landstinget bør være en regulerende og kontrollerende Faktor i Statsstyrelsen. Men jeg maa spørge: Hvor skulde Regulering og Kontrol ligge os nærmere, end naar der er Spørgsmaal om at vedtage Love, som gør Indgreb i bestaaende, velgrundede Rettigheder, ja, bestaaende, ved Grundlov hjemlede Rettigheder, Love, der, saaledes som det er Tilfældet her, kommer i Strid med bestemte, positive Grundlovsbestemmelser, i dette Tilfælde Grundlovens § 82! Man maa herved erindre, at det, der er Spørgsmaal om, er ikke alene, om disse enkelte Ydere og disse enkelte Nydere nu faar, hvad der tilkommer dem, om Per kommer til at lide Tab, eller Povl kommer til at lide Tab, men det er et Spørgsmaal af den mest vidtrækkende principielle Betydning. Hvis man vedtager dette Lovforslag, har man derved statueret, at man ikke nærer Respekt for Grundlovens Beskyttelse af Ejendomsretten, thi saa er der brudt en Breche i Ejendomsretten, der

senere kan bruges og naturligvis altid vil blive brugt som et Præcedens. Vi er udsatte for, at Ejendomsretten efterhaanden vil blive undergravet, idet man altid mere eller mindre kan paaberaabe sig, at Situationen er saadan, at det kunde være meget ønskeligt og heldigt, om man kunde foretage en saadan Foranstaltning. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt det er rigtigt eller galt, men de, der ønsker Foranstaltningen, vil formodentlig i Almindelighed opstille et saadant Ræsonnement, at hvis vi først har nedbrudt Fundamentet under Ejendomsretten, vil meget let de øvrige Grundlovsrettigheder følge efter, Beskyttelsen for den personlige Frihed og alt, hvad der dertil hører, og vi vil naa frem til et Standpunkt, hvor den enkelte Borgers Ret til individuel, personlig Tilværelse vil bliye opslugt af Statsbegrebet. Det er der jo nogle, der ønsker, men jeg tror, at det overvejende Flertal i dette høje Ting staar paa et helt andet Standpunkt.

Efter hvad jeg nu har haft den Ære at udvikle — og det har jeg sagt ikke alene paa egne, men paa min Gruppes Vegne —, vil det forstaaes, at vi ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Det er ganske i Strid med de Principper, vi forfægter. Jeg kan ikke have det mindste at indvende imod, at der bliver nedsat et Udvalg, for at man kan prøve, om man ved Forhandling skulde kunne naa til et Resultat, som kunde tilfredsstille alle Parter, men det høje Ting vil, efter hvad jeg har sagt, kunne forstaa, at jeg ikke nærer meget Haab om, at noget saadant skulde lykkes. Jeg tror ikke, at det let vil være muligt at forene saa modsatte Standpunkter, som der her er Tale om.

Efter den Stilling, jeg saaledes indtager til Lovforslaget i Almindelighed, mener jeg ikke, at der er Anledning for mig til at komme ind paa de enkelte specielle Bestemmelser, navnlig heller ikke paa de til Lovforslaget knyttede Bestemmelser i §§ 3 og 4. Jeg gaar ud fra, at disse Bestemmelser er saaledes knyttede til Lovforslagets Hovedindhold, at naar dette Hovedindhold falder, falder dermed de dertil knyttede Bestemmelser. Det kan være muligt, endogsaa rimeligt, at den ærede foregaaende Taler har Ret i, at det er rimeligt og fornuftigt at træffe saadanne Foranstaltninger som dem, der omtales i Lovforslagets § 4, men det er vel saa rimeligt, at de vil blive truffet ad anden Vej, og det er i alt Fald for Øje-